

Őszi mondókák, gyermekdalok, versek

Őszi mondókák:

Sim-sum, fúj a szél, *(felemelt karral hajlongunk)*
Ez a kis fa jaj de fél. *(összehúzzuk magunkat)*
Minden ága megremeg, *(remegtetjük karjainkat)*
A levele leperog. *(ujjainkat mozgatva lefelé hajtjuk karunkat)*
Ej-haj, semmi baj, *(fejünket rázzuk)*
Újra zöldül majd a gally. *(széttárjuk kezünket, mintha lombok lennénk)*

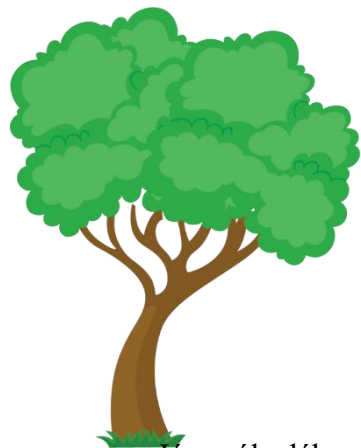
Susog, susog a levél, *(karok lengetése a fej felett)*
közeleg a hideg tél,
lepörög a falevél, *(ujjak mozgatása fentről lefelé)*
lefújta a hideg szél.

Fújja a szél a fákat, *(karok lengetése a fej felett)*
letöri az ágat, recs! *(reccsnél a combunkra csapunk, esetlegleguggolunk)*

Jár a róka lába, *(egyik lábat előre-hátra lengetjük)*
előre meg hátra,
tipeg-topog a talpa, *(topogás ritmusra)*
libeg-lobog a farka. *(tapsolás ritmusra)*

Ugráljunk, mint a verebek, *(ugrálás)*
Rajta gyerekek!

Repülnek a madarak, *(oldalsó középtartás)*
csattog a szárnyuk! *(taps a fej fölött)*

Baglyocska hunyorog, *(hunyorogunk)*
fatönkön kuporog, *(leguggolunk)*
nagy fejét forgatja hol erre, hol arra, *(fejünket jobbra-balra fordítjuk)*
izeg mozog toporog, *(toporgunk)*
tipi, topi, topp, topp, topp. *(végén tapsolunk)*

Nézzétek csak, emberek!*(sétálás közben mondogathatjuk)*
Nagy esizmában kisgyerek.
Komoly képpel lépeget,
hátrafelé nézeget.

CREATED BY VICTORPORTAL.COM

Gyülekeznek a felhők, *(karok lengetése a fej felett)*
esik az eső, *(ujjak billegetése fentről lefelé,)*
kopog a jég, *(kopogás ujjakkal a földön/asztalon)*
dörög az ég *(ökölrel dörömbölés)*
villámlik, lecsap *(tenyérrel asztalra csapunk)*
és kisütött a napocska! *(karok széttárása)*

Gomba, gomba, gomba *(öklök ütögetése),*
Nincsen semmi gondja *(kezek forgatása).*
Hogyha esik eső rája *(ujjak mozgatása),*
Nagyra nő a karimája *(karkörzés a fej felett).*
Az esőt csak neveti *(szájra mutogatás),*
Van kalapja, teheti *(fejünk tetejére mutogatunk).*

Kopár dió, mogyoró,
kis mókusnak ez való.
Odújába elrakja,
télen elropogtatja.

Őszi gyermekdalok:

Kányádi Sándor: Alma

Gryllus Vilmos - Kányádi Sándor

Al - ma, al - ma, pi - ros al - ma o - da - fönn a fán.
Ha el - ér - ném, nem kí - mél - ném, le - sza - kí - ta - nám.
De el - ér - nem nincs re - mé - nyem, vá - rom, hogy a szél
azt az al - mát, pi - ros al - mát le - fúj - ja e - lém.

Csukás István: De jó a dió!

dó
1. „De jó a di - ó!” fű - tyűl a ri - gó.
Vi - dám da - la száll: él - ni, jaj de jó!
2. Gyere, te rigó, itt van a dió:
héja ropogó, bele csudajó.

Lipem, lopom a szőlőt

Li - pem, lo - pom a sző - lőt, vas - ka - lap a fe - jé - be.
el - a - ludt az ö - reg csősz.
Fur - kós - bot a ke - zé - be,

Gryllus Vilmos: Szúrós gombóc

Szú-rós gom-bóc jár a kert-ben, szusszan, pőf-fen min-den percben.
Bok-rok al-ját né-zi sor-ra, buz-gón szaglász ned-ves or-ra.

Há-tán kó-cos a sok tős-ke, meg-fé-sül-né, de nincs tük-re.

Nem nvúl hoz-zá, így is jól Úgy hív-ják, hogy sün-disz-nó.

Erdő, erdő

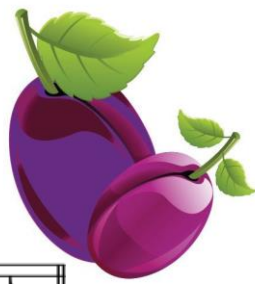

Er-dő, er-dő, de ma-gas a te-te-je,
jaj, de ré-gen le-hul-lott a le-ve-le,
jaj, de ré-gen le-hul-lott a le-ve-le,
ár-va ma-dár pár-ját ke-re-si ben-ne.

Ősz szele zümmög

Ősz sze-le züm-mög, a-lu-szik a nyár már,
A-lu-hat-nál, fa-le-vél, ha le-szál-nál.
A-lu-hatsz, fa-le-vél, be-ta-kar a tél,
Red-cel a ka-ca-dás az e-de-kiq ér.

Hull a szilva

$\text{♩} = 60$

Hull a szil - va a fá - ról, most jö - vök a ta - nyá - ról,
5
ej, haj, ru - ca, ru - ca, ku - ko - ri - ca, der - ce.

Őszi versek:

Zelk Zoltán: Varjúnóta

Elmúlt a nyár,
Kár érte, kár.
Sárgul a táj,
Kár érte, kár.
Repülni kél
nagyszárnyú szél,
messzire száll
e csúf madár.
A hegy mögül
felhő röpül-
meg-megered,
már csepereg.
Ősz eső,
fát verdeső,-
fázik a táj,
kár érte, kár.

Csanádi Imre: Búcsúzva köszöntő

Szállj, szállj ökörnyál,
Jön az ősz, megy a nyár.
Megy a nyár a nevetős,
Komolykodva jön az ősz,
Csillámló derekkel,
Sárga levelekkel,
Szőlővel, mosolygóval,
Fűre koccanó dióval.

Tankó S. Károly: Dombon

Dombon törik a diót,
hegy- ormon a mogyorót,
-zajuk ide csattog! -
Völgyben meg a makkot!

Három diót feltörtem,
Négy mogyorót megettem,
Leltem egy zsák makkot,
- ebből ti is kaptok!

Sarkady Sándor: Kár, kár.../részl./

Kár, kár, kár,
Elszökött a nyár,
Hideg őszi verőfényben
Száll az ökörnyal.

Tarbay Ede:

Őszanyó Kontyos kendős ősz-anyó Söpröget
a kertben, Vörös arany falevél Ripeg-ropog
zörren, Reggel-este ruhát mos, Csupa gőz az
erdő, Mosókonyha a világ, A völgy
mosóteknő.

Csoóri Sándor: Dióbél bácsi

Ki lakik a dióhéjban? Nem lakhat ott bárki,
Csak dióbél bácsi Ha rácsapsz a dióhéjra,
Kinyílik a csontkapuja, És cammogva
elmászik Vén dióbél bácsi, - csak a szádat
tátsd ki!

Weöres Sándor: Galagonya

Őszi éjjel
izzik a galagonya
izzik a galagonya
ruhája.
Zúg a tüske,
szél szalad ide-oda,
reszket a galagonya magába.
Hogyha a Hold rá fátylat ereszt:
lánnyá válik,
sírní kezd.
Őszi éjjel
izzik a galagonya
izzik a galagonya
ruhája.

Tamkó Sirató Károly - Késő ősz

Kimentem én az erdőre...
És akkor?
Ráléptem egy rőzsetőre...
És akkor?
A rőzsető felsikoltott...
És akkor?
Ősz fedte be az égboltot...
És akkor?
Fázik majd a hátad tája...
És akkor?
Bújj a medve bundájába...
És akkor?
Nem fázol majd nagy fagykor!

Gyűjtötték, összeállították: Ács Eszter kisgyermeknevelő, Boros Krisztina kisgyermeknevelő,
Boros Nikolett kisgyermeknevelő